

C.N.A.I.R. - drumarii Moldovei, la dezăpezire: Ei sunt adevărații eroi ai „Codului Roșu”

Nicolae POPOVICI

Urgia albă: „Codul Roșu”! Cu siguranță, mulți dintre noi am concluziona că cel mai bine ar fi să stăm acasă, lângă sobă, sau să privim pe fereastră imaginile de iarnă. Boboteaza anului 2017 a rămas în amintire ca o zi cu momente ce nu vor fi uitate de către mulți oameni de-ai noștri din zona de Sud-Est a României. Despre evenimentele petrecute pe câteva dintre drumurile Moldovei vă vom relata în continuare, având în vedere că am fost și noi prezenți printre drumarii, timp de patru zile.

Și în urmă cu câțiva ani, pe drumurile din Bucovina, am participat la activitățile specifice iernii, în două zile de luptă cu urgia albă. A fost o experiență care ne-a ajutat la o nouă incursiune, în perioada 5-12 ianuarie a.c., de această dată în Galați și în Țara Vrancei. Am suferit alături de participanții la trafic, conducători auto, pasageri, locuitori ai satelor din zonă, polițiști, angajați ai I.S.U., militari și pompieri. Încercăm, în cele ce urmează, să redăm din mijlocul evenimentelor câteva inedite crâmpie de viață, petrecute alături de adevărații eroi ai drumurilor.

Viscol, la S.D.N. Galați și S.D.N. Focșani

În primul rând, să precizăm faptul că, dintre cele două secții, Galați și Focșani, cea de-a doua este cea mai mare, cu cele mai multe drumuri și distanțe kilometrice. „S.D.N. Focșani, organizată în patru districte, are în administrare 11 drumuri naționale însumând 506 km. Baza de dezăpezire Focșani deservește 275 km, de pe nouă dintre aceste drumuri, ceea ce face din această bază o unitate egală cu unele secții din C.N.A.I.R. Avem în activitate un număr de 52 de autoutilaje, dintre care 19 sunt ale noastre. Dacă până în anii trecuți eram total descoperiți la protecția împotriva viscolului, acum avem 32.000 metri liniari de parazăpezi metalice și textile, ceea ce reprezintă un avantaj enorm în munca noastră. Cine nu crede în forța noastră și rezultatele noastre, să-și amintească de anii trecuți”, ne-a spus **ing. Marian PARASCHIV**, șeful S.D.N. Focșani, stabilit în centrul de comandă de la Baza Focșani.

„Lăsați-ne să trecem, făceți-vă că nu ne vedeți! Ne opriți pentru doi kilometri, cât mai avem până acasă?!” Aceasta era „rugămintea” pasagerilor dintr-o „Dacia”, veche de vreo patru decenii, dornici să ajungă acasă, după ce au fost opriți de polițiștii rutieri la ieșirea din

Focșani, spre Vultur. Riscul a fost eliminat, deoarece polițiștii nu s-au îndurat să-i lase să plece pe un drum cuprins de viscol. Dacă se întâmpla ceva la 200 m distanță, cine răspundea?...

„Fresia”, în luptă cu nămeții

Ne deplasăm pe D.N. 23, unde știam că un autocar a rămas blocat pe marginea unui șanț și nu a mai putut merge mai departe. Deși, la câțiva kilometri în fața noastră, era autofreza „Fresia”, rezultatul muncii ei era aproape de zero, deoarece, în urmă, viscolul își „face datoria” și aducea, cu aceeași îndârjire, alte tone de zăpadă. Astfel, după ce am trecut de Nănești, parcă am intrat într-un tunel neiluminat. Deoarece drumul abia se întrezărea, l-am lăsat pe Marian HAUTĂ la volan, am coborât și am mers, prin viscol, înaintea mașinii. Urgia „Codului Roșu” ne biciuia și ne împingea cu putere spre stânga, pedepsindu-ne pentru curajul de a o înfrunta.

Am avut puterea să zâmbim, totuși, când am revenit în cabina mașinii de intervenție: pantalonii ne erau uzi și înghețați, semănând cu... două „burlane”, asemănătoare celor din tablă. Cu „bucurie” am constatat că buzunarele îmi erau pline cu zăpadă, de parcă o adunaserăm special pentru a o arăta acasă, la familie, ca dovadă că am fost în zonă! Am vrut să immortalizez și câteva imagini, dar aparatul a refuzat să-mi execute comenzile, fiind părtaș la durerea mâinilor înghețate.

Am ajuns și la autocar. Din el coborâseră anterior pasagerii, singurul rămas fiind conducătorul auto, care se încălzea de la sirocoul instalat în mașină. După multe încercări eșuate ale drumarilor de a-l repune pe drum, „Fresia” (noul utilaj al C.N.A.I.R.) a reușit, până la urmă, să așeze mastodontul pe banda carosabilă.

Autocarul a fost repus, până la urmă, pe carosabil

Inconștiență sau teribilism?

Parcurgem în continuare drumul, mai mult bănuind pe unde trebuie să ne deplasăm și ne trezim cu o „pată neagră” așezată pe o foaie albă de desen. Descoperim că este un autoturism blocat de zăpadă, iar în el sunt și persoane. Doi tineri, de puțin peste 20 de ani, au pornit pe D.N. 23, de la Măicânești, pentru a ajunge la Focșani, deși au văzut că drumul este închis. La câțiva kilometri, tot între Măicânești și Nănești, plapuma iernii i-a acoperit și, oricât au încercat să vadă ceva în fața mașinii, le-a fost imposibil: o perdea albă de viscol

O autofreză, care își face datoria prin viscol de „Cod Roșu”

nu le permitea să zărească măcar botul mașinii. Viscolul era foarte puternic, vizibilitatea zero, zăpada se ridicase la nivelul geamurilor, iar mașina cu motor puternic și volan pe dreapta devenise, parcă, o jucărie primită de la Moș Nicolae. Ajunși lângă sinistrați, am rămas împietriți, nu numai de ceea ce îndurasem până acolo, ci și de noua situație. Cei doi băieți înspăimântați erau în interior, îmbrăcați de parcă ar fi fost la discotecă. Pasagerul, livid la față, intrase în panică și plângea: „nu ne lăsați aici, că murim, scoateți-ne de aici, fie-vă milă de noi!”. Șoferul ne implora și el să-l ajutăm, deși vedea că șansele sunt minime, neavând posibilitatea de a tracta mașina, deoarece banala frânghie ne lipsea și nouă. Cum să-i salvăm de acolo? Singura soluție a fost să împingem cu brațele și, după nenumărate manevre de heurup, am reușit să scoatem acea mașină dintr-un morman de zăpadă. Dumnezeu a fost de partea noastră! Sau poate erau îngerii trimiși să ne arate că se poate ieși din orice situație. În ceea ce-i privește pe cei doi, ne întrebăm și acum dacă prezența lor acolo a fost un act necesar sau o probă de inconștiență și teribilism?

Se lucrează „în baterie”, pe E 85, pentru o eficiență sporită

E 85 - nu există iarnă fără probleme

Drumul Național 2 (E 85) este cea mai folosită arteră rutieră a Moldovei, iar dacă traficul de aici se blochează pentru câteva ore, efectele se răsfrâng asupra întregii rețele de drumuri. De aceea, i se acordă o atenție maximă din partea drumarilor și a poliției rutiere. În perioada amintită, deși au fost aceleași condiții meteorologice, pe sectorul din Moldova, drumul a fost deschis în permanență. Ca urmare a blocajului apărut în județul Buzău, polițiștii au realizat puncte de selecție pe acest drum, au trecut mastodonții în parcurile din marile orașe, iar pe conducătorii autoturismelor i-au îndrumat spre rutele ocolitoare.

Un punct de lucru a fost stabilit la Obrejița, o localitate din județul Vrancea, unde era ultimul popas din fața blocajului buzoian realizat de către un echipaj de poliție. Vremea nu permitea să ții afară nici măcar un câine, darămite oameni. Am constatat atunci că există în fiecare comunitate și oameni care suferă pentru semenii lor. Astfel, l-am cunoscut pe dl. Grigore, din Obrejița, care a venit cu o găleată cu ceai fierbinte, pe care l-a împărțit în pahare tuturor persoanelor aflate pe drum, ceea ce a reprezentat un gest enorm de omenie și solidaritate. „Se întâmplă în fiecare an asemenea blocaje la Obrejița și acum știu că un ceai cald înseamnă, în primul rând, sănătate. Dacă doriți, pot să aduc imediat și un vin sau o țuică fiartă, ca să vă încălzească. Nu vă temeți, că nu percep niciun gologan, că Dumnezeu m-a ajutat și am scos producție bună anul trecut în gospodăria mea”, ne-a spus dl. Grigore, care nu vrea să i se facă cunoscut numele familiei, că nu de asta se află pe drum, lângă oamenii blocați în autovehicule.

Dl. Grigore (în roșu) încălzește oaspeții cu un ceai

Conducătorii noștri auto, care deservește autoutilajele în acțiunile permanente pe drumuri, nu lucrează în schimburi, trebuie să fie la datorie fără întreruperi, până la sfârșitul iernii. Dacă șoferii de la firmele prestatoare lucrează doar pe un utilaj, cei de la drumuri naționale lucrează în timpul iernii pe două-trei utilaje, funcție de nevoile ivite de la o oră la alta. De foarte multe ori, acțiunea se derulează în condiții improprie, din cauza naturii sau a oboselii și chiar a unor afecțiuni medicale, cum ar fi banala răceală. Desigur, ei trebuie să fie „superoamenii” care rezolvă totul, care au puteri nelimitate pentru toate problemele celor aflați pe drum. Acești oameni sunt mereu la datorie, manevrând utilajele (unele dintre ele vechi și „bolnăvicioase”) pe drumuri cărora le știu fiecare curbă, podeț, indicator, pantă sau rampă. Astfel, datorită eforturilor lor, viața comunităților nu este afectată, ei reușind, de cele mai multe ori, să-și facă datoria în anonim, cu riscul de a fi arătați cu degetul de către indivizi care nu au dat, în viața lor, nici măcar o lopată de zăpadă de pe drumuri.

Am constatat seriozitatea și stăruința cu care lucrează oamenii dezapezirii, de cele mai multe ori aflându-mă printre ei. Am văzut un exemplu, în direct: în timp ce în fața noastră lucra un utilaj, acesta nu a mai ascultat comenzile șoferului și a ajuns în șanț. Nimic deosebit, veți spune, fiindcă de multe ori s-au mai întâmplat asemenea evenimente. Cel mai important era însă că șoferul, după ce a coborât din cabină, era livid la față și nu mai era în stare să se stăpânească de emoție și frică, fiind la un pas de producerea unui infarct. A contat enorm faptul că, împreună cu ceilalți colegi, am reușit să-l aducem la normal, convingându-l că este un bărbat aflat într-o situație de care a trecut cu bine, că utilajul nu a pățit nimic și că nu are niciun motiv să mai tremure.

Mașina nu l-a mai ascultat, dar viața trebuie prețuită

Șeniletă cu termoviziune

Un alt sector de drum național, respectiv cel dintre podul lui Anghel SALIGNY, de peste Siret, și comuna Cosmești, era și este cunoscut drept locul pe unde nu se putea trece în situația unor viscole puternice, ca și cel din acest an. De această dată, am constatat că și sub „Cod Roșu” carosabilul era „la negru”, iar circulația se desfășura normal. „Am stabilit cu colegii de la Baza de dezăpezire Tecuci ca acestui sector să i se acorde atenție maximă, indiferent că este noapte sau zi, „Cod Galben” sau „Portocaliu”. Avem satisfacția că am reușit și de această dată să menținem deschis traficul peste podul de la Cosmești. De altfel și pe celelalte drumuri am acționat foarte bine, iar întreruperile de trafic de pe unele drumuri au fost de durată foarte scurtă. Meritul este al întregului colectiv, indiferent de activitatea pe care a prestat-o pentru întreținerea de iarnă”, ne-a spus **ing. Doinița CORBAN**, șefa S.D.N. Galați.

La Baza de dezăpezire Tecuci, drumarii au descoperit, prin ninsoare și zăpada căzută, și doi cățeluși de câteva luni, împreună cu mama lor. Ce să înțeleagă ei din vitregiile naturii, dacă nu erau acești oameni care să-i ducă la un adăpost?...

La S.D.N. Galați a fost detașată și o șeniletă, repartizată D.R.D.P. Iași, astfel încât să fie folosită la o eventuală urgență din zona afectată de Codul Roșu sau Portocaliu. **Gheorghe GALIȚĂ**, deserventul autospecialei, ne-a făcut o prezentare a posibilităților de acțiune, a dotărilor și a modului de lucru: „șoferul are aparatură de termoviziune și poate vedea pe o distanță mare, chiar dacă este vizibilitate zero; aici, sub bancheta asta, avem material de intervenție sanitară, iar aici avem materiale pentru autospecială; putem trece prin orice fel de obstacol, fie zăpadă sau apă. Ne deplasăm imediat la locul indicat, iar cadrele medicale au posibilitatea de a efectua nenumărate intervenții medicale cu dotările pe care le avem”. La primele propoziții de prezentare a autospecialei am avut impresia că avem în fața noastră un cadru medical, dar el era de fapt conducătorul auto al autospecialei. Cea mai importantă a rămas excelenta concluzie, trasă de noi, și anume aceea că acest om a învățat deja tainele noii activități și este pregătit să ofere oricând o șansă pentru salvarea unui semen aflat în dificultate. Faptul că acum se poate interveni mult mai rapid și eficient pe orice drum național sau autostradă se datorează și achiziționării de către C.N.A.I.R., în ultimii ani, a unor utilaje și echipamente noi și performante. Sperăm, însă, ca acest proces să continue și pe viitor.

În concluzie:

Indiferent de situațiile ivite, drumurile naționale și autostrăzile trebuie bine întreținute pe timp de iarnă, pentru a permite ca traficul să se desfășoare în condiții de siguranță. Aceasta este ideea principală transmisă de către societatea civilă și transpusă în viață de armata de drumari, împreună cu personalul de la firmele prestatoare. Despre ei relatează cel mai des presa și participanții la trafic. De foarte multe ori, însă, imaginea creată este una falsă, deoarece nu vorbesc specialiștii, profesioniștii din domeniu, ci persoane care „se pricep la fotbal și drumuri”. Exemplificăm aici situația din ziua de 11 ianuarie, când un post de radio a difuzat intervenția telefonică a unei persoane care susținea, în direct, că pe D.N. 2 (E 85), de la Focșani la Suceava, carosabilul este acoperit cu gheață, circulă cu 30 km/h, iar drumarii și polițiștii nu sunt la datorie. Pe acest drum, pe sectorul Roman-Suceava, nu ninsese de pe 9 ianuarie și nu avea cum să fie gheață; carosabilul era uscat, dovadă că a intervenit în direct un alt participant la trafic, care a relatat situația exactă. Desigur, există și sincope și

Filtru de urgență la Adjud, pe D.N. 2

D.N. 2N: intersecția cu D.N. 2

D.N. 24 (Podul A. Saligny - Cosmești), permanent la „negru”

situații în care intervențiile nu sunt la nivelul dorit. În ultimii ani, însă, oricât am vrea să anatemizăm activitatea lucrătorilor de la drumuri, se constată totuși un progres important. Dincolo, însă, de eforturile umane și tehnice, un capitol care încă mai trebuie îmbunătățit este acela al relațiilor interumane, dar și cel al deciziilor care trebuie să aibă la bază doar argumente ordin tehnic. Am realizat acest reportaj și pentru că zona geografică a Moldovei reprezintă, iarnă de iarnă, situații dintre cele mai neprevăzute, de la viscole puternice și până la înzăpeziri care pot bloca efectiv căile de comunicație.

Încercăm și noi, prin intermediul Revistei „Drumuri Poduri”, să arătăm societății românești că viața este permanent prețuită de către drumari, chiar cu asumarea unor riscuri despre care tocmai am scris în aceste rânduri. Dacă oamenii de la alte instituții apar pe ecranele televizoarelor ca singurii salvatori dintre troiene, drumarii rămân anonimii care duc greul în lupta cu nămeții, dar și cu unii dintre șoferii certați cu legea și bunul simț. Numai în România, legea, normativele tehnice și opiniile specialiștilor sunt interpretate uneori arbitrar sau încălcate. Din păcate, însă, de foarte multe ori, cu pierderea unor vieți omenești.